

Дэканат Ваўкавыск Гэтая частка горада паў-стала на аснове аднайменнай чыгуначнай станцыі, адчыненай у 1908 г. Мясцовая парафія выдзелілася з Ваўкавыскай у самастойную ў 1925 г. па ініцыятыве тагачаснага пробашча Фары і ваўкавыскага дзекана кс. Баляслава Сперскага. Першапачаткова вырашылі пабудаваць часовую святыню, вуглавы камень пад якую быў закладзены 25 ліпеня 1926 г. Паводле праекта архітэктара Брунона Збароўскага касцёл у стылі польскага мадэрну міжваеннага часу ўзвялі з драўляных тэлеграфічных слупоў, і 12 снежня новую святыню пад тытулам св. Станіслава Косткі кансэкраваў віленскі арцыбіскуп Рамуальд Ялбжыкоўскі. Разам з касцёлам быў агароджаны ўчастак і пабудавана плябанія. У 1935 г. пабудавалі і Дом каталіцкі (згарэў падчас Другой сусветнай вайны). Перад Другой сусветнай вайной колькасць парафіян дасягала 3500 чалавек, пробашчу дапамагалі сёстры тэрэзіянка. На ўзвышшы на поўнач ад касцёла была ўзведзена мураваная плябанія.

†

Касцёл уяўляў сабою аднавежавую святыню, прамавугольную ў плане з пяціграннай апсідай, фланкаванай дзвюма сакрыстыямі. Галоўны фасад пазначаўся магутнай чацверыковай шатровай вежай-званіцай над крухтай, якая стварала першы з чатырох ярусаў вежы. Гонтавы дах над малітоўнай залай быў двухсхільным з вальмамі над тарцамі, над апсідай – паніжаным вальмавым і завершаным невялікай сігнатуркай. Інтэр'ер, падзелены на тры навы квадратнымі ў сячэнні слупамі, змяшчаў тры разьбяныя неабарокавыя алтары: галоўны з абразом “Здань св. Станіслава Косткі” пэндзля М. Брахоцкай, левы бакавы з абразом Найсвяцейшага Сэрца Пана Езуса і правы – Маці Божай Вастрабрамскай. На хорах над уваходам быў усталяваны шасцігалосны арган фірмы Вацлава Бярнацкага. На вежы размяшчаўся звон “Святы Ануфрый” (кансэкраваны 12.12.1926), у сігнатурцы – “Святая Тэрэза”.

Першым пробашчам стаў кс. Уладзіслаў Маляўскі, былы святар гарнізоннага касцёла св. Войцеха. У 1939–1945 гг. пробашчам касцёла быў кс. Юзаф Лаўрыновіч, які пасля Другой сусветнай вайны быў вымушаны выехаць у Польшчу. Яшчэ два гады святую Імшу тут адпраўляў пробашч Фары, але ўлетку 1947 г. касцёл быў зачынены і прыстасаваны

пад сховішча спачатку ільну, потым – металічнага лому, а пазней перабудаваны пад жылы будынак. Таксама і будынак плябаніі быў перабудаваны пад пяцікватэрны жылы дом па вул. Новыя Боркі, 3. Але юрыдычна парафія яшчэ больш за 10 гадоў лічылася дзеючай, з рэгістрацыі яе знялі толькі ў 1959 г.

У 1995 г. вернікам вярнулі адзін пакой, які яны пераабсталявалі пад часовую капліцу, дзе раз у нядзелю адбываліся набажэнствы. У 1998 г. будынак былой святыні вярнулі ўжо цалкам, а ў наступным годзе ў Ваўкавыску-Цэнтральным ізноў была зарэгістравана парафія. Парафіяне адразу ж вырашалі не рэстаўраваць стары, а пабудаваць новы, ужо каменны касцёл. Праект быў зацверджаны 19 верасня 2001 г. гродзенскім біскупам Аляксандрам Кашкевічам.

Сёння вакол былога касцёла заканчваецца пабудова новага касцёла з сілікатных блокаў. Гэта трохнававая святыня ў стылі постмадэрн з асіметрычнай трох'яруснай чацверыковай шатровай вежай-званіцай і прыбудаваным да алтарнага фасада двухпавярховым аб'ёмам плябаніі і парафіяльнага цэнтра. З 2007 г. па сённяшні дзень пробашчам у Ваўкавыску-Цэнтральным з'яўляецца кс. Алег Дуль.

У парафіі св. Станіслава Косткі 10–12 мая 2013 года прайшлі юбілейныя XX Дыяцэзіяльныя дні моладзі, а 22 па 29 чэрвеня бягучага года адбыліся парафіяльныя святыя місіі, якія праводзілі айцы-рэдэмптарысты: а. Андрэй Ядкоўскі CSsR і а. Валерый Мазюк CSsR.